

Bezinning 307: Jezus vraagt, de mens doet 2 ¹

Lucas 9,1-6: wekdagen 25° week woensdag

Het Woord

Hij riep de twaalf bij zich en gaf hun macht en gezag over alle demonen, en de kracht om ziekten te genezen. Daarna zond Hij hen uit om het koninkrijk van God te verkondigen en zieken te genezen. Hij zei tegen hen: ‘Neem niets mee voor onderweg, geen stok, geen reistas, geen brood en geen geld, en ook geen extra kleren. Blijf in het huis waar je onderdak hebt gevonden tot je van daar weer verdergaat. Als ze jullie niet willen ontvangen, schud dan het stof van je voeten ten teken dat je niets meer met hen te maken wilt hebben.’ Ze gingen op weg en trokken van de ene plaats naar de andere, terwijl ze het goede nieuws verkondigden en overal zieken genazen.

Een woord bij het Woord

Het is opmerkelijk dat alleen Jezus aan het woord is. De twaalf zeggen werkelijk niets. Maar ze doen wel wat Jezus hun opdraagt. Als God spreekt, mag van de mens verwacht worden dat hij luistert. Als God een taak geeft, voert de mens die uit. God spreekt, de mens doet. We mogen er immers absoluut op vertrouwen dat Gods zending de beste bijdrage is voor de opbouw van zijn Rijk.

De twaalf voeren de hun toevertrouwde taak uit, niet karig, maar voluit. ‘Overal’ zegt de tekst. Ze maken dus zelf geen keuze waar ze wel en waar ze niet zullen verkondigen. Ze selecteren de dorpen en steden niet. Ze mogen geen onderscheid maken tussen mensen: allen hebben het recht op Gods blijde boodschap. Ze gaan dus overal. De enige restrictie is de niet-acceptatie van de doelgroep. Geloven in Gods blijde boodschap kan niet opgedrongen worden, niet afgedwongen. Elke mens is fundamenteel vrij inzake geloof. Een gedwongen geloof is gewoon geen geloof. Bij niet-acceptatie moeten de gezonden weggaan en niet toch nog een poortje openlaten.

Eenzijds moeten ze in het huis blijven waar ze binnegaan. Dat schept ruimte om een werkelijke relatie aan te gaan met de bewoners, om met elkaar vertrouwd te raken, om gemeenschap te beleven. Alleen als men voldoende tijd neemt, kan een echte ontmoeting tot stand komen, een ontmoeting in de diepte, op het niveau waar God werkt en zijn vreugde geeft.

Anderzijds moeten ze er ook weer weggaan. De Naardense Bijbel zegt het zo: ‘Ga daaruit weg!’ Dit is immers de voorwaarde om naar andere dorpen en steden te gaan, om alle mensen het blijde nieuws te verkondigen, om ‘overal’ zieken te genezen.

¹ Deze gebedsbezinning kwam tot stand vanuit een lectio divina met 22 salesianen van Don Bosco, die op 23 september 2014 te Groot-Bijgaarden samen kwamen rond dit evangelie. Ook bezinning 215 gaat over dit evangelie.

Het Woord in mijn leven

Selecteer ik de mensen, tot wie ik ga om Gods blijde boodschap te verkondigen? Ga ik 'overal'?
Kan ik voldoende lang met mensen op weg gaan om hen echt te ontmoeten op het diepste niveau?
Kan ik mensen ook loslaten, van hen weggaan om naar andere mensen toe te gaan? Hoe prompt is mijn antwoord als God mij iets vraagt?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Gij wilt dat Gods blijde boodschap
aan alle mensen verkondigd wordt.
Iedere mens is waardevol in Uw ogen.
Elk dorp, elke stad, elk land telt mee.
Elk continent is U evenveel waard.
Beziel ons met de Geest van ontmoeting,
het charisma van gemeenschap,
de genade van leven gevende relaties.
Maar ook met de kunst van het loslaten,
in vertrouwen dat Gij allen begeleidt.
Spreek, Heer, dat we Uw Woord verstaan.
Zend ons en we zullen op weg gaan
in Uw naam, met de kracht van Uw Woord. Amen.

© Eric Haelvoet 2014